

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΑΒΗΣΣΙΝΙΑ.

· Λίαν ενδιαφέρουσαι εἶνε αἱ περιγραφαὶ τῶν ἐν Ἀβησσινίᾳ ἡθῶν ὑπὸ τοῦ καρδινάλιου Μασσάνα, ὅστις ἐπὶ τεσσαρακονταετηρίαν ὤκνησεν ἐν Ἀβησσινίᾳ ὡς ἱεραπόστολος καὶ ἐγνώρισε τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῆς χώρας ὡς οὐδεὶς ἄλλος μέχρι τοῦδε. Ἰδίᾳ ἐνδιαφέρουσαι εἶνε αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰς γυναῖκας τῆς Ἀβησσινίας. Αἱ γυναῖκες τῆς χώρας ταύτης, καὶ αἱ δυσμορφοὶ ἀκόμη, εἶναι λίαν συμπαθητικά, οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐν γένει τὸ πρόσωπόν των ἐκφράζει ἀγαθότητα ψυχῆς, ἡ φωνὴ των εἶναι εὐάρεστος καὶ γλυκεῖα, τὸ δὲ βάσιμα των μεγαλοπρεπές. Οὕσαι ἐκ φύσεως πρᾶται καὶ γλυκύθυμοι ἀνθρώποι παντελῶς τι ἐστὶ μῖσος. Οὐχ ἥττον ζωῶς παρουσιάζονται ἐνίοτε παραδείγματα ἐκδικητικῆς φύσεως παρὰ ταῖς γυναῖξιν. Ὁ ἄνω μνημονευθεὶς ἱεραπόστολος διηγείται τὸ ἑξῆς: Χήρα τις Ἀβησσινίς, μήτηρ δεκατετραετοῦς κορασίου, εἶχε προβῆ εἰς δεύτερον γάμον, ὃ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς μετεχειρίετο αὐτὴν βαναύσως, τοῦθ' ὅπερ ἐν Ἀβησσινίᾳ συμβαίνει συχνότατα. Ἡμέραν τινὰ ἐπιστρέψασα ἐκ πολυμύχδου ἐργασίας καταπεποιημένη εἰς τὴν οἰκίαν ἐδάρη ἀνελθεῖς ὑπὸ τοῦ βαρβάρου συζύγου της. Ἡ δυστυχὴς γυνή, κατὰ κορὸς τοῦ ταιλαπύρου βίου, ἔλαβεν ἐκ τῆς ὁδοῦ μέγαν τινὰ λίθον καὶ παρεκάλεσε τὸν ἀνδρα τῆς, νὰ τῇ συντρίψῃ τὸ κρανίον, ὃ δὲ ἀπάνδρωπος ἐκείνως ἐξεπλήρωσεν ἀμέσως τὴν ἐπιθυμίαν της ταύτην, μεθ' ὃ ἐδικαδὴ καὶ κατεδικαδὴ εἰς ὅμοιον θάνατον. Κατὰ τὸ δίκαιον τῆς ἐκδικήσεως τοῦ φόνου, ὥφειλε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ποινὴν ἡ θυγάτηρ τῆς φονευθείσης. Οἱ συγγενεῖς τοῦ φονέως προσέφεραν εἰς τὸ κοράσιον 500 δολάρια, ὥπως συγχωρήσῃ αὐτὸν καὶ τῷ δωρητῇ τὴν ζωὴν, τὸ κοράσιον ὅμως ἀπέκρουσε τὴν προσφορὰν. Ἐπὶ παρουσίᾳ της ἐδέθη ὁ κακοῦργος μητροῦς καὶ ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἡ δὲ κόρη λαβούσα τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον λίθον, δι' οὗ εἶχε φονευθῇ ἡ μήτηρ της, συνέτριψεν αὐτῷ τὸ κρανίον. Αἱ γυναῖκες τῶν εὐπρόρων Ἀβησσινίων κατοικοῦσι κεχωρισμέναι ἀπὸ τῶν συζύγων αὐτῶν εἰς ἰδιαιτέρα διωμάτια, καὶ οὐδὲν ἔργάζονται. Ἐν ἐκάστῃ πλουσίᾳ οἰκίᾳ ὑπάρχει εἰς ἐπιστάτης, ὅστις φροντίζει περὶ πάντων τῶν ἀναγκαίων, οὕτως ὥστε ἡ γυνὴ μένει παντελῶς ἀμέριμος. Τὰ τέκνα της παραδίδει εἰς τὰς τροφούς, αὐτὴ δὲ ἡμέλει καὶ ἀστείεσθαι μετὰ τῶν θεραπειῶν καὶ τῶν φίλων γυναικῶν τῶν γειτόνων, γελᾷ, ᾄδει, πίνει καὶ — μεθύσκειται. Ὁσάνκις ἐξέρχεται τῆς οἰκίας, ὁ σκοπὸς αὐτῆς εἶναι πάντοτε νὰ ἐπισκεφθῇ φίλην τινὰ ἢ νὰ περνευρῇ εἰς τινα θρησκευτικὴν τελετὴν· οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται αὐτῇ νὰ πατήσῃ τὸ ἔδαφος καὶ διὰ τοῦτο ὀχεῖται κατὰ τὰς ἐξόδους αὐτῆς ἐπὶ ἡμίονου, ὃν ἔχει ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ δοῦλος τις, ἐνθ' ἕτερος δοῦλος καλύπτει τὴν δέσποιναν μετὰ ἀλεξήλιον. Ὁ σύζυγος συνήθως γευματίζει καὶ δεῖπνεῖ μόνος, σπανιῶτα δὲ παρὰ τῇ συζύγῳ του, τοῦθ' ὅπερ ἀναγγέλλει αὐτῇ ἐπισήμως διὰ τινος ὑπηρετοῦ, ἵνα ἡ γυνὴ προσφάσῃ ἐγκαίρως νὰ καλλωπισθῇ καὶ ν' ἀλειφθῇ με εὐσμία ἀρώματα. Ἀλλὰ καὶ τῶν εὐπρόρων τούτων γυναικῶν ἡ τύχη ἐν συνόλῳ θεωρουμένη δὲν εἶναι καλλίτερα τῆς τῶν γυναικῶν πτωχοτέρων τάξεων, ἡ δὲ μόνη διαφορά συνίσταται ἐν τούτῳ, ὅτι τῶν εὐπρόρων αἱ γυναῖκες οὐδέποτε ἐργάζονται, κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμως εἶναι ὅμοιαι, ὥπως πᾶσαι ἐν γένει αἱ γυναῖκες τῶν Ἀβησσινίων, καὶ τύπτονται πολλάκις ἀνηλεῶς ὑπὸ τοῦ δεσποτοῦ συζύγου των διὰ δερματίνου ἱμάντος, καλουμένου

κορμπόκ. Ὑπὸ τὴν ἐποψὶν ταύτην ἐπικρατεῖ πληρεστάτη αὐθαρεσία παρὰ τῆς Ἀβησσινίως, αἱ δὲ γυναῖκες, μέχρις αἰματώσεως μαστιγούμεναι, οὔτε καὶ τολμῶσι νὰ ἐκφέρωσι τὸ ἐλάχιστον παράπονον. Ἡ τύχη τῆς γυναικὸς εἶναι δυστυχὴς τοιαύτη πανταχοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον: νὰ ὑποφέρῃ καὶ νὰ ὑπομένῃ ἡσύχως τὸ ἀναπόφευκτον.

Αἱ γυναῖκες συνεθίζουσι νὰ κοσμῶνται μετ' ἀργυρῶ καὶ χρυσῶ κοσμήματα, τὰ ὅποια πολλάκις ζυγίζουσι λίτρας ὅλας καὶ καλύπτουσιν ὁλοκληρὸν σχεδὸν τὸ σῶμα. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐκείναι, αἵτινες ἔχουσι τὸ χροῖμα τοῦ δερματος ὀλίγον τι ἀνοικτότερον τοῦ συνηθούς, ποικίλλουσι τὰ σώματά των δι' ἀνεξήλεπτων εἰκόνων, τὰς ὁποίας ἐκτελοῦσι κεντοῦσαι τὸ δερμα δια βελονῶν καὶ εἰτα ἀλείφουσιν τὰ στίγματα ταῦτα διὰ φυτικῶν κεχρωματισμένων χυμῶν. Τὰ ἀνεξήληλα ταῦτα τοῦ δερματος ποικίλλονται παρὶσσοῖς συνήθως σταυροῦς, περιβαλλομένους ὑπὸ ὥραιων ἀρχαυρογυμμάτων καὶ ἀνδρείων, θεωροῦνται δὲ παρὰ τοῖς Ἀβησσινίοις ὡς τὰ ὡραϊότερα κοσμήματα τῶν γυναικῶν. Ὁσάνκις αἱ πλούσιαι γυναῖκες ἐπισκέπτωνται ἀλλήλας, ἡ συνδιάλεξις αὐτῶν περιστρέφεται κυρίως περὶ τὰ κοσμήματα ταῦτα τοῦ δερματός των, τὰ ὅποια ἐπιδεικνύουσι μετ' ὑπερφηανίας, θαυμάζουσιν τὴν ὡραϊότητα των σχημάτων καὶ τῇ λαμπρότητι τῶν χρωμάτων.

Οἱ ἄνδρες εἶναι λίαν ζηλότυποι καὶ ἐν τῇ ζηλοτυπίᾳ των πολλὴ ἐπικίνδυνος. Ὅταν ἀνὴρ τις συλλάβῃ τὴν ἐλάχιστην ὑποψίαν κατὰ τῆς γυναικὸς του, θέτει αὐτὴν ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἰδιαίτην ἐπίβλεψιν δούλου τινός, τοῦθ' ὅπερ ἡ γυνὴ θεωρεῖ ὡς μεγάλην τιμὴν, διότι αἰσθάνεται ὅτι ἀγαπᾶται ὑπὸ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς καὶ ἡ ἀπολεία της δὲν τῇ εἶναι ἀδιάφορος.

Ἡ δαισιδαιμονία παρὰ τοῖς Ἀβησσινίοις εἶναι ἐκτάκτως μεγάλη. Ὅταν τὰ πρῶτα τέκνα γυναικὸς τινος ἀποθάνωσι, θεωρεῖται μετὰ βεβαιότητος ὡς αἰτία τοῦ θανάτου τὸ „βάσκανον βλέμμα“ τῆς μητρός. Διὰ τοῦτο ἅμα ὡς γεννηθῇ τὸ παιδίον παραδίδεται ἀμέσως εἰς τινα τροφόν, ἵνα μὴ ὀφθῇ ὑπὸ τῆς μητρός, μάλιστα δὲ ἐν ἡλικίᾳ ἑνδεκα ἐτῶν ἐπαναφέρεται πρὸς τὴν μητέρα του. Τὸ φοβερώτατον δὲ εἶναι, ὅτι ἀμέσως μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου, ἀποκόπτονται μικρὰ τεμάχια ἀπὸ τῶν ὠτων του, τὰ ὅποια ἡ μήτηρ ὀφείλει νὰ φάγῃ! Ἡ δυστυχὴς μήτηρ, ὅπως καταπῇ τὰ τεμάχια ταῦτα, θέτει αὐτὰ ἐντὸς ἄρτου.

Ὁ βίος τῶν γυναικῶν παρὰ ταῖς κατωτέραις τάξεσιν εἶναι ὅτι ἔλειπον καὶ ἀξιοδράκοντες. Ἡ γυνὴ ἐκτελεῖ ὅλας τὰς πολυμύχδους ἐργασίας οὐ μόνον ἐν τῷ οἴκῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς· ἡ τροφή αὐτῆς εἶναι πάντοτε ξηρὸς ἄρτος, ἡ ἀμοιβὴ αὐτῆς εἶναι μαστιγώσεις ἐκ μέρους τοῦ ἀνδρός, καὶ ἐν γένει ὁ βίος της εἶναι ἀδλιώτερος ἢ ὁ τῶν κυνῶν. Καθ' ἕναστος δὲ πάσχα λαμβάνει ὡς δῶρον παρὰ τοῦ ἀνδρός της ἐν νέον φόρεμα. Συχνότατα συμβαίνουσιν ἐν Ἀβησσινίᾳ αὐτοκτονίαι γυναικῶν τῶν κατωτέρων τάξεων, πάντοτε δὲ ἡ αὐτοκτονία γίνεται δι' ἀπαγχονίσεως. — Τοιαύτη αὐτοκτονία εἶναι λίαν εὐάρεστος εἰς τὸν σύζυγον τῆς δυστυχὸς γυναικὸς, διότι τὸ σχοινίον, δι' οὗ ἀπαγχονίσθῃ ἡ ταιλαπύρος γυνή, χρησιμεύει ὡς φυλακτῆρον, ἔχον τὴν δαυματοῦργον δύναμιν ν' ἀποδιώκῃ τὰ πονηρὰ πνεύματα. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον κόπτεται τὸ σχοινίον εἰς μικρὰ τεμάχια, τὰ ὅποια πωλοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀνδρός εἰς μεγάλας τιμὰς.



· Ν. Ν. Τ. εἰς Αθήνας. Ἀνέγνωμεν τὸ φλογερώτατον ὄρθρον σας μετὰ τὰς θερινὰς ιδέας καὶ τὸ θερινὸν σας ὕπνος. Ἄν το ἀναγνώσχετε κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα, θὰ ἐννοήσετε εὐκόλως διατὶ δὲν τὸ δημοσιεύομεν. Ἐνταῦθα ὁ καύσων εἶναι μέτριος. — Ν. Κ. Π. εἰς Αθήνας. Καὶ ἡ ἰδική σας ἐμπνευσις εἶναι ἄγαν θερινή. — Ν. Σ. Α. ἐν * Σᾶς συνιστῶμεν βδέλλας ὡς τὰ ριζαῦτια καὶ ταξείδιον εἰς τὸν βόρειον πόλον. — Ν. Μ. ἐν Κεφ. Τὸ perdonare ἐν τῷ στίχῳ τοῦ Δάντου „Amor che a nullo amato amar perdona“ ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ γαλλικὸν dispenser, ὥστε ὁ στίχος σημαίνει ὅτι: ὁ ἔρως οὐδένα ἀγαπώμενον ἀπαλλάσσει (τῆς

ἀνάγκης) τοῦ ἀνταγαπῆν, τοῦτ' ἐστὶν ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, ἀλλήλως ἀγαπώμενος, δὲν δύναται νὰ μὴ ἀνταγαπῇ ἐκεῖνον, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἀγαπᾶται. Ἡ ἐξηγήσις αὕτη συμφωνεῖ πληρεστάτα πρὸς τοὺς ἐπομένους στίχους (mi prese del costui piacer si forte, che, come vedi, ancor non m'abbandona). Ἄλλως τε ἡ ἰδέα εἶναι ὅπως ἀτομικὴ (τοῦ Δάντου). — Ν. Γ. Σ. εἰς . . . Περὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος θὰ δημοσιεύσωμεν μετὰ τινος ἀριθμοῦς ἐμβριθέστατον ἄρθρον ἐν τῇ „Κλειῳ“. — Ν. Π. Σ. καὶ Α. Σ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθησαν καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — Ν. Κ. Μ. Η. εἰς Λιβερπουλὴν. Σᾶς ἐνεγράψαμεν καὶ τὰ

τεύχη ἀπεστάλησαν. — Ν. Μ. Φ. εἰς Μελίη. Ἀπεστάλησαν. — Ν. Ι. Γ. εἰς Βράϊλαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς τόσον κολακευτικὰς ὑπερτῆς „Κλειῳς“ μας ἐκφράσεις σας. Τὰ μέρι τοῦδε ἐκδεδομένα τεύχη ἀπεστάλησαν ἡμῖν τὸ δὲ τίμημα ἐλήφθη. — Ν. Κ. Γ. εἰς Πότι. Ἐλήφθησαν καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα. — Ν. Γ. Β. εἰς Ρόδον. Ἐσημειώσαμεν καὶ θὰ φροντισώμεν. — Ν. Ι. Ζ. εἰς Βατούμ. Ἡ τελευταία ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — Ν. Ν. Β. εἰς Ζαχαίην. Ἐνεγράψαμεν καὶ τὸν νέον συνδρομητὴν καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ὁ πύργος τοῦ Ἐφφέλ, μετὰ τῆς προσωπογραφίας τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ — Ἡ περὶ βελτιώσεως τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου μέριμνα. Πρὸς τὸ σεβαστὸν προεδρεῖον τοῦ ἐν Αθήναις Συλλόγου „ἡ Ἀναπλάσις“ ὑπὸ Γρηγορίου Γώγου, Ἀρχιμανδρίτου. — Ὑγιεινὴ. Ἡ ὠφέλεια τῆς κολυμβητικῆς. — Ὁ Δαίμων. Διήγημα ὑπὸ Ι. Γ. Κρασσεβόσκυ (συνέχεια). — Πανακτοῦρη, ἡτοι ἐρμηνεία τῶν εἰκόνων. — Παικίλια. (Συμβουλαὶ διὰ τοὺς κολυμβητὰς). — Ἡ ἐπίδρασις τῆς γυμναστικῆς ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ σώματος. — Ἀνέσπερος ἡμέρα. — Ἐπιτομὴ μύμητες. — Ὀλιγολογία. — Βιομηχανικαὶ σχολαὶ ἀπόρων παιδίων ἐν Ἀμερικῇ. — Ἐπιστήμη καὶ Καλλιτεχνία. (Coriaria thymifolia. — Ἀνεύρεσις χειρογράφων Γαλβάνη περὶ ἡλεκτρισμοῦ. — Τὸ τηλεόπτηον τοῦ Lick. — Τὸ βαρυτιμώτατον βιβλίον τοῦ κόσμου. — Κρίσις τοῦ Τουργενιέφ περὶ τῆς Sarah Bernhardt. — Τὰ βακτηρίδια τοῦ γήρατος ἡτοι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς ἀθανασίας. — Βιβλιοθήκη. — Αἱ γυναῖκες ἐν Ἀβησσινίᾳ. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Ὁ ἀρχιμηχανικὸς Ἐφφέλ (ἐν σελ. 161). — Ὁ κεντρικὸς δόλος (Dôme) τῆς ἐν Παρισίους πυγκοσμίου ἐκδόσεως (ἐν σελ. 165). — Ὁ πύργος τοῦ Ἐφφέλ (Eiffel) (ἐν σελ. 169). — Γιγαντιαία σχεδία (ἐν σελ. 172).

Ἐκδότης Π. Α. ΣΤΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Σαρσβούργῳ. — Μελένη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.